

2. Dutchak, V. (2009), *Pisenno-romansova tvorchist B.-Yu. Yanivskoho* [Song and romance creativity of B.-Y. Yanivsky], “*Chervona kalyno, choho v luzi hneshsya?*”: *pisni ta romansy* [“Red viburnum, what in a meadow bent?”: songs and romances], Lviv, Kameniar, pp. 13–16. (in Ukrainian).
3. Zinkiv, I. (1986), “*Oleska balada*” *B. Yanivskoho* [“Olesko ballad” of B. Yanivsky], *Muzyka* [Music], no. 4, pp. 8–9. (in Ukrainian).
4. Kozlov, V. (1982), *Krokovaty v nohu z zhyttiam: ukrainski kompozytory – laureaty komsomolskykh premii* [To step in step with life: the Ukrainian composers – laureates of komsomol prizes], Kyiv, pp. 150–154. (in Ukrainian).
5. Kolodiy, I. (2009), *Kupaimo dushi u yoho melodiakh: Kilka shtrykhiv do portreta kompozytora B.-Yu. Yanivskoho* [Bath the souls in his melodies: a few strokes to the portrait of composer of B.-Y. Yanivsky], “*Chervona kalyno, choho v luzi hneshsya?*”: *pisni ta romansy* [“Red viburnum, what in a meadow bent?”: songs and romances], Lviv, Kameniar, pp. 5–12. (in Ukrainian).
6. Mukha, A. (2004), *Kompozytory Ukrainy ta ukrainskoi diaspori: dovidnyk* [Composers of Ukraine and the ukrainian diaspora:], Kyiv, Musical Ukraine. (in Ukrainian).
7. Ohotska, G. (1998), *Vid sertsia do sertsia* [From heart to heart], Lviv, Kameniar. (in Ukrainian).
8. Ohotska, G. (1996), *Viriu, nadiius, liubliu: poezii* [Believe, hope, love: poetry], Lviv : “Shtabar”. (in Ukrainian).
9. Rusalka Dnistrova (2006), The names on the literary map Zhydachivschyna, Zhydachiv, available at: http://www.bibliotekazh.com.ua/12_ (in Ukrainian).
10. Frankiv, O., I like to have a picture when I start to draw it, available at: <http://www.newtime.lviv.ua/index.php/newtime-kultura/2965-2017-03-16-07-37-34>. (in Ukrainian).
11. Yaschenko, L. (1962), *Ukrayinske bahatoholossya* [Ukrainian polyphony], Kyiv, AN URSR. (in Ukrainian).

УДК 785. 161

Тетяна Пістунова

ДЖАЗ В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуті основні проблемні аспекти, пов'язані з позиціонуванням джазу в системі української освіти. Звернуто увагу на необхідність утворення системного комплексного підходу на шляху здобуття кваліфікації у сфері джазового виконавства. Виокремлена потреба реформування української освіти, яка б передбачала введення естрадних відділів у музичних школах та всіх музичних академіях. Зазначено основні знання і навички, що повинен засвоїти джазовий виконавець, здійснюючи це систематизовано.

Ключові слова: джаз, освіта, виконавство, імпровізація, фестиваль.

Татьяна Пистунова

ДЖАЗ В СИСТЕМЕ УКРАИНСКОГО МУЗЫКАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

В статье рассмотрены основные проблемные аспекты, связанные с позиционированием джаза в системе украинского образования. Обращено внимание на необходимости создания системного комплексного подхода на пути получения квалификации в сфере джазового исполнительства. Выделяется необходимость реформирования украинского образования, которая бы предусматривала открытие эстрадных отделов в музыкальных школах и всех музыкальных академиях. Указаны основные знания и навыки, которые должен усвоить джазовый исполнитель, изучение которых должно осуществляться систематизировано.

Ключевые слова: джаз, образование, исполнение, импровизация, фестиваль.

JAZZ IN SYSTEM OF UKRAINIAN MUSICAL EDUCATION

The article discusses the main aspects of concern related to jazz positioning in the system of Ukrainian education. Attention is drawn to the need for a systematic integrated approach to obtaining qualifications in the field of jazz performance. We point out the need to reform the Ukrainian education. It would include the opening of pop music departments in schools and academies of music. Shown the basic knowledge and skills that should learn a jazz musician and their study should be carried out systematically.

Jazz in modern culture takes a leading place, it became firmly established itself as an independent kind of musical art finally. The image of jazz art has changed, and has acquired a more “academic” character than at its beginnings.

In view of the system of jazz education in the Ukrainian cultural space has been formed relatively recently in comparison with the academic direction of musical art, a number of difficulties arise.

To form a jazz artist, it is necessary to have several stages of preparation – from studying jazz in a music school to mastering at a higher educational institution. But, unfortunately, there is not enough of the educational institutions in Ukraine, where there would be taught the variety-jazz specialization. In European and American educational musical institutions (conservatories, music academies, universities) there are jazz faculties. This is due primarily to the fact that they perceive jazz as an academic specialty. However, there are not enough such institutions in Ukrainian society.

There are the Faculty of “Musical Variety Art” at the Dnipropetrovsk M. Glinka Academy of Music; the department of musical art of pop and jazz in the Lviv Mykola Lysenko National Music Academy; Kharkiv I. Kotlyarevsky National University of Arts; Kiev National University of Culture and Arts and a number of other institutions. The specialty “the art of jazz and popular music” can be obtained at the Kyiv R. M. Gliere Institute of Music; the only School of jazz and variety art had been opened (Kyiv, Ukraine).

For the optimal organization of jazz education in a children’s music school, special techniques are needed that are characterized by systematic, complete, organic inclusion in the process of academic music education. In the domestic pedagogy at the moment there are no qualitative and complex examples of methodology of teaching jazz art that would be presented at the state level, although in recent decades attempts have been made to solve this problem at more local levels.

For the performer of Jazz it is necessary to have a significant number of special skills, knowledge and skills. First of all, it is the ability to improvise, which involves understanding of the musical material, the ability to analyze, to highlight the main intonation, metrorhythmic elements. For the performer of variety-jazz, an indispensable component is the solo playing, that is associated with psychological readiness, musical-theoretical knowledge and practical skills.

The specificity of the educational process that is connected with the training of jazz musicians is that the compulsory condition is not only education at the educational institution, but also acquaintance with modern festival practice. At the end of XX century movement of the festivals in Ukraine has acquired an increasing scale in the jazz direction.

Key words: jazz, education, performance, improvisation, festival.

Джазове мистецтво є однією зі складових сучасної музичної культури. Становлення джазу та його розвиток як невід’ємної частини естрадної культури відбувалися протягом переважно тривалого часу. Його позиціонування в соціокультурному просторі сьогодення пов’язане не лише з концертно-виконавською діяльністю, а й із підготовкою кваліфікованих фахівців, які сприятимуть визнанню високого рівня вітчизняних професіоналів за кордоном. Дослідження специфіки джазу в системі української музичної освіти є актуальною розробкою, що має практичне значення, адже ретельне вивчення аспектів його функціонування сприятиме розв’язання нагальних проблем.

Питання, пов’язані з аналізом джазових фестивалів, представлені в роботах таких дослідників, як С. Виткалов [3], В. Гандзюк [4]. Специфіці розвитку джазу в українському

соціокультурному вимірі присвячені праці вітчизняних авторів – С. Безпалої [1], Л. Романюк [7], З. Рось [8]. Актуальні проблеми, пов'язані з освітнім процесом при здобутті спеціальності “естрадне та джазове мистецтво” розкриті у дослідженнях В. Конончука [5], Т. Ланіної [6] а також у інтерв'ю з Ю. Марковим [2].

Мета статті – проаналізувати особливості позиціонування джазу в системі української музичної освіти. Дана мета передбачає розгляд питання наявності спеціальних закладів освіти, програм, що охоплювали б усі рівні навчання та окреслення навичок, необхідних для джазового виконавства.

Джаз у сучасній культурі посідає чільне місце, він остаточно утвердився як самостійний вид музичного мистецтва. Змінився образ джазового мистецтва, яке набуло “академічного” характеру, ніж на початку його виникнення. З. Рось влучно наголошує на такій рисі джазу: “Якщо в минулому він просто розважав і апелював до нашого відчуття ритму, то зараз, відійшовши від естрадної та розважальної музики, він дедалі частіше апелює до нашої свідомості та інтелекту” [8]. Л. Романюк вказує на те, що, незважаючи на складний шлях адаптації та розвитку в Україні, джаз зміг закріпитися на наших теренах, більше того, успішно розвиватись і вийти на світовий рівень завдяки яскравим та самобутнім талантам українських композиторів і виконавців. “Із плином часу в суспільстві, культурі й мистецтві спостерігається все більший інтерес до джазу, що привертає до себе увагу синтезом традиційного і нового, креативністю, володінням технікою імпровізації” [7].

Проте є низка труднощів, пов'язаних з тим, що система джазової освіти в українському культурному просторі сформувалася нещодавно, якщо порівнювати з академічним напрямком музичного мистецтва. З. Рось відзначає, що в Україні не створено традицій “побутування” джазу, “дуже мало осередків, де звучить джаз, тобто відсутнє відповідне “культурологічне поле”: джазові книжки, підручники і журнали, радіо- і телепростір тощо” [8]. Після того, як у 1980–1981 рр. в Київському училищі ім. Р. М. Глієра та Одеському музичному училищі розпочалася підготовка кадрів за спеціальністю “Інструменти естрадного оркестру”, викладачі під керівництвом В. Симоненка почали створювати посібники, а також навчальні програми, якими й зараз активно користуються при осягненні джазового мистецтва; це – “Лексикон джаза” В. Симоненка, “Техника джазового акомпанемента на шестиструнній гітарі” В. Молоткова у співавторстві з В. Маніловим, “Практика джазового басового акомпанемента” Ю. Маркова, “Сольфеджио на ритмоінтонаційній основі сучасної естрадної музики” М. Серебряного. Через деякий час став відчутним брак подібних методичних праць.

Задля формування джазового виконавця необхідна наявність кількох етапів підготовки – починаючи від осягнення джазу в музичній школі й закінчуючи його опануванням у вищому навчальному закладі. Але, на превеликий жаль, обмаль навчальних закладів, в яких би навчали з естрадно-джазовою спеціалізацією. В європейських і американських навчальних музичних закладах (консерваторіях, музичних академіях, університетах) є джазові факультети. Це зумовлено насамперед тим, що вони сприймають джаз як академічну спеціальність. Натомість в українському суспільстві подібних факультетів замало. Факультет “Музичне мистецтво естради” функціонує в Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки; кафедри музичного мистецтва естради та джазу діють у Львівській національній музичній академії імені М. Лисенка, Харківському національному університеті мистецтв ім. І. Котляревського, Київському національному університету культури і мистецтв та ряді інших закладів. Спеціальність “Мистецтво джазової та популярної музики” можна отримати в Київському інституті музики ім. Р. Глієра.

З. Рось зазначає, що естрадні відділення функціонують у багатьох музичних училищах України. В Києві також відкрито єдину в Україні Школу джазового та естрадного мистецтва (м. Київ); засновник та директор – музикознавець і джазовий критик Петро Полтарев. Проте ні в Національній музичній академії ім. П. Чайковського, ні в Одеській національній музичній академії імені А. Нежданової естрадно-джазових факультетів немає. Так само проблематичним є питання здобуття навичок джазового музикування в рамках первинної музичної освіти (музичних школах). На цьому наголосив у інтерв'ю Е. Марков – завідувач відділу “Мистецтво джазової та популярної музики” КІМ ім. Р. Глієра: “Всі хотіли б уміти грати джаз. Але нижча

ланка – школа – по суті, не має державної програми навчання цьому мистецтву. Зараз в Києві існує кілька естрадних відділів у школах. Першою стала школа мистецтв № 2 (зав. І. Журомський). Відкрито естрадні відділи і в інших школах, в основному просто на ентузіазмі» [2]. Наріжною проблемою є інтерпретація джазового репертуару з боку як викладачів, так і учнів. Адже грати джаз по нотах є певною нісенітницею, треба володіти технікою свінгу. «Ось навчають свінгу в Одесі – це середня ланка. Вищої ланки, крім нашого факультету, я не знаю. Є відділи в Донецькій консерваторії, в Харкові, але вони не дають такого результату, тому що немає кваліфікованих педагогів. Це повертає нас до питання відсутності державної програми. Ось де проблема!» [2]. Для оптимальної організації джазового навчання в дитячій музичній школі потрібні спеціальні методики, що характеризуються системністю, цілісністю, органічним уведенням у процес академічної музичної освіти. У вітчизняній педагогіці на даний момент нема якісних і комплексних прикладів методики навчання джазовому мистецтву, які були б представлені на державному рівні, хоча в останні десятиріччя неодноразово спробували розв'язати цю проблему на локальніших рівнях. Так, у Чернігівському музичному училищі першою «ластівкою» стала організація джазового біг-бенду в 1995 р. з ініціативи В. Рагуліна, лише через шість років, у 2001-му відкрили естрадний відділ, робота якого була пов'язана з рядом кадрових проблем. У 2004 р. в Чернігівській дитячій музичній школі № 2 було відкрито вечірній естрадний відділ, який орієнтований на учнів молодшого віку та дорослих (до тридцяти років). С. Безпала наводить перелік дисциплін, які викладають на естрадному відділі музичної школи: «Для чіткості та повноти картини щодо становлення джазової освіти на початковій ланці при Чернігівській ДМШ № 2 надамо систематику дисциплін, передбачених навчальним планом: фах (духові та ударні інструменти, синтезатор, естрадний спів, електро- та бас-гітара); музично-теоретичні дисципліни (сольфеджіо, музична література, історія джазу та естради); колективне музикування (ансамбль, оркестр); предмет за вибором (основи імпровізації, композиція або одна з перелічених вище дисциплін)» [1, с. 68].

Джазове виконавство передбачає наявність значної кількості спеціальних навичок, знань та вмінь. Насамперед це вміння імпровізувати, яке передбачає розуміння музичного матеріалу, здатність його проаналізувати, виокремити основні інтонаційні, метроритмічні елементи. Для естрадно-джазового виконавця неодмінним компонентом є гра соло, яка пов'язана з психологічною готовністю, музично-теоретичною обізнаністю і практичними навичками. Т. Ланіна у своїй статті аналізує необхідні етапи підготовки джазових вокалістів у ДМШ, що сповна може бути використане й щодо інших виконавців. «Володіння імпровізацією і уміння творчо обробляти музичний матеріал – обов'язкові умови цієї освіти. Уміти вигадати соло, нестандартно розвивати метроритмічну основу твору, наповнювати процес музичного розвитку увесь час новим драматургічним змістом, розуміти логіку загального розвитку музично-художнього образу і при цьому переконливо користуватися усіма засобами музичної виразності – ось те, що відрізняє якість освіченого естрадно-джазового, рок- і поп-музиканта, співака від суто академічного співака і усієї специфіки академічної освіти, широко і традиційно розвиненої в Україні» [6, с. 480]. Учні естрадного відділу навіть на рівні музичної школи повинні вивчати курс джазового сольфеджіо, який має охоплювати елементи музичної мови джазу: специфічний ритм, акордику та її цифрове позначення. Важливим компонентом є колективне музикування, адже ансамблеве виконавство сприяє розвитку почуття метроритму, розвиває навички імпровізування. В. Конончук зазначає, що вивчення історії джазу та його стилів повинно чітко синхронізуватися з певним порядком у засвоєнні джазової гармонії, заняттями з фаху, імпровізації та джазового ансамблю. «Саме такий (комплексний) підхід до вивчення джазової музики є основою для здобуття добрих теоретичних знань та набуття міцних практичних навичок, що має визначальне значення в навчальному процесі» [5, с. 102].

Специфіка освітнього процесу, пов'язаного з вихованням джазових музикантів, полягає у тому, що обов'язковою умовою є не лише навчання в рамках навчального закладу, а й ознайомлення зі сучасною фестивальною практикою. Наприкінці ХХ ст. фестивальний рух в Україні у джазовому спрямуванні набув більшої масштабності. Фестиваль «Jazz in Kiev» (з 2008 р.), «Art Jazz Cooperation» (з 2007 р.), «Jazz Bez» (з 2001 р.), «Odessa JazzFest» (з 2001 р., раніше називався «Джаз-карнавал в Одесі»), «Jazz Koktebel», «Equi Jazz», «All Music is Jazz»,

ДоДж (Do#Дж), “Chernihiv Jazz Open”, “Гарячий Джем в Станіславові”, “Alfa Jazz Fest” (з 2010 р.) та інші. Завдяки їм українська публіка змогла побачити виступи зірок джазу: Джорджа Бенсона, Ела Джерро, Хербі Хенкока, Чіка Коріа, Маркуса Міллера, Уінтона Марсаліса, Касандри Уілсон, Джіно Ваннеллі, Джона Маклафліна.

Подібні фестивалі часто пов'язані не лише з концертною програмою, але й з майстер-класами, під час яких відбувається обмін досвідом між представниками джазового музичного простору. Помітним явищем у цьому контексті є арт-проект І. Закуса “Jazz kolo”, який спрямований на пошук та підтримку українських джазових музикантів. Провідна ідея арт-проекту – синтез українського народного мелосу та світової традиції джазової музики. Своєрідність програми “Art Jazz Cooperation” змалював вітчизняний дослідник С. Виткалов. “Art Jazz Cooperation” об'єднує в собі не лише широку концертну програму, але й чимало інших цікавих аспектів. Ідеться про майстер-класи представників провідних музичних гуртів і виконавців, метою яких є неформальне спілкування, презентація своїх здобутків. Це також фотоконкурс “Джазові емоції” – всеукраїнська фотозбірка конкурсних робіт із джазовою тематикою. Це і художня імпровізація “Лінія джазу” – художнє бачення й візуальне відтворення “почуттів” під час звучання певної музичної композиції художником” [3, с. 62].

Отже, джазове мистецтво яскраво представлене в українському соціокультурному просторі. Щороку в різних містах України проводять багато різноманітних джазових фестивалів. Проте є ряд проблем при здобутті джазової освіти. Нема комплексної універсальної, затверженої на рівні міністерства програми, що передбачала б поступове здобуття знань, починаючи від музичної школи і закінчуючи вищими навчальними закладами. Нагальним питанням є відсутність можливості навчатися за спеціальністю “Музичне мистецтво естради” у ряді музичних академій України. Оновлення потребує навчально-методична база, котра має передбачати можливість участі учнів та студентів у концертних та фестивальних проектах на рівні як слухачів, так і учасників.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безпала С. С. Закономірності побутування джазу в обласних центрах України на межі ХХ–ХХІ ст. (на прикладі м. Чернігова) / С. С. Безпала // Мистецтвознавчі записки. Збірник наукових праць. – Вип. 26. – К. : Міленіум, 2014. – С. 63–72.
2. Бистріцька Е. Юхим Зиновійович Марков: “Джаз – справа державна...” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://glierinstitute.org/ukr/about/markov.html>.
3. Виткалов С. В. “Art jazz cooperation” як форма відродження традицій джазового виконавства: культурно-мистецький аспект / С. В. Виткалов // Вісник Маріупольського державного університету. Сер.: Філософія, культурологія, соціологія. – Вип. 7. – Маріуполь : Друкарня “Новий світ”, 2014. – С. 60–65.
4. Гандзюк В. Фестивальний рух у мас-медіа на тлі розвою культури української держави / В. Гандзюк // Вісник Львів. ун-ту. Серія журналістика. – Вип. 38. – Львів : Львівський національний університет імені Івана Франка, 2013. – С. 127–133.
5. Конончук В. Естрадно-джазова освіта в Україні: ретро- та перспектива (До 30-річчя відкриття естрадного відділення в Київському державному музичному училищі імені Р. М. Глієра) / В. Конончук // Молодь і ринок. – № 11 (82). – Дрогобич : Коло, 2011. – С. 99–103.
6. Ланіна Т. О. Проблема виховання джазових вокалістів у музичних школах / Т. О. Ланіна // Професійна мистецька освіта і художня культура: виклики ХХІ століття: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 16–17 жовтня 2014 р., м. Київ. – К. : Київ. ун-т імені Бориса Грінченка, 2014. – С. 476–483.
7. Романюк Л. Б. Синкретизм фольклору і джазу в музичному мистецтві України кінця ХХ – початку ХХІ ст.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://int-konf.org/konf032015/1027-kandidat-mistectvoznnavstva-romanyuk-l-b-sinkretizm-folkloru-dzhazu-v-muzichnomu-mistectv-ukrayini-kncya-hh-pochatku-hh-st.html>.
8. Рось З. П. Український джаз. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.dyvensvit.org/articles/5333.html>.

REFERENCES

1. Bezpala, S. S. (2014), Patterns existence of jazz in regional centers of Ukraine on the verge of XX–XXI century (For example, city Chernigiv), *Mystetstvoznavchi zapysky. Zbirnyk naukovykh prats* [Art criticism. Collection of scientific works], Vol. 26, Kyiv, Milenium, pp. 63–72. (in Ukrainian).
2. Bystritska, E. Yukhym Zynoviyovych Markov: “Jazz – is a state ...”, available at: <http://glierinstitute.org/ukr/about/markov.html>.
3. Vytkaiov, S. V. (2014), “Art jazz cooperation” as a form of revival of traditions of jazz performance, cultural and artistic aspects, *Visnyk Mariupolskoho derzhavnoho universytetu. Ser.: Filosofiia, kulturolohiia, sotsiologiia* [Journal of Mariupol State University. Series: philosophy, cultural studies, sociology], Vol. 7, Mariupol, Drukarnia “Novyi svit”, pp. 60–65. (in Ukrainian).
4. Handziuk, V. (2013), Festival Movement in the media against the backdrop of flowering of culture Ukrainian State, *Visnyk Lviv. un-tu. Serii zhurnalistyka* [Bulletin of Lviv University. Series journalism], Vol. 38, Lviv, Lviv Ivan Franko National University, pp. 127–133. (in Ukrainian).
5. Kononchuk, V. (2011), Variety-jazz education in Ukraine: retro and perspective (until 30th anniversary of the pop department of Kyiv R. Glier State Musical College), *Molod i rynok* [Youth and market], Drohobych, Kolo, pp. 99–103. (in Ukrainian).
6. Lanina, T. O. (2014), “The problem of education jazz vocalists in music schools”, *Profesiina mystetska osvita i khudozhnia kultura: vyklyky XXI stolittia: Materialy Mizhnarodnoi naukovopraktychnoi konferentsii* [Professional Art Education and Art Culture: Challenges of the XXI Century: Proceedings of the International Scientific Conference], Kyiv, Borys Grinchenko Kyiv University, 16-17 October, 2014, pp. 476–483. (in Ukrainian).
7. Romaniuk, L. B. Syncretism of folklore and jazz in musical art of Ukraine late XX – early XXI century, available at: <http://int-konf.org/konf032015/1027-kandidat-mistectvoznavstva-romanyuk-lb-sinkretizm-folkloru-dzhazu-v-muzichnomu-mistectv-ukrayini-kncya-hh-pochatku-hh-st.html>.
8. Ros, Z. P. Ukrainian jazz, available at: <http://old.dyvensvit.org/articles/5333.html>.

УДК: 159.9 + 788.43

Денис Зотов

**ВИРАЗНО-ПСИХОЛОГІЧНА СПЕЦИФІКА
ТВОРЧОЇ РЕФЛЕКСІЇ ПРОФЕСІЙНОГО САКСОФОНІСТА
У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦЬКОМУ ПРОСТОРИ**

У статті розглянуто специфічні інтерпретативно-психологічні риси творчої особистості виконавця-саксофоніста з метою розкриття характерних особливостей його функціонування у векторі розширення переліку особистісних виразників мистецького спрямування. Досліджено ефективно-вирішені показники мистецької особистості, які дають змогу виконавській системі професійного музиканта ефективно транслювати унікальні риси ігрової моделі виконуваного твору. Охарактеризовано основні риси психологічно-сформованої виконавської особистості.

Ключові слова: музичне мистецтво, саксофонове виконавство, саксофон, психологія виконавця, інтерпретативно-психологічні особливості.

Денис Зотов

**ВЫРАЗИТЕЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ СПЕЦИФИКА
ТВОРЧЕСКОЙ РЕФЛЕКСИИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО САКСОФОНИСТА
В СОВРЕМЕННОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ПРОСТРАНСТВЕ**

В статье рассмотрены специфические интерпретативно-психологические черты личности исполнителя-саксофониста с целью раскрытия характерных особенностей его